

Menighetsblad

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Nr. 1

februar 2018

Side 2

Etter åpenbaringstiden
følger fastetiden

Side 4

Biskop Kari Veiteberg blir
stolt av det hun ser i me-
nighetene

Side 6

Månedens intervju:
Jorid Tharaldsen

Side 9

Kirkens nødhjelps fasteaksjon

Side 10

Nyansatt i menigheten: Kristian
Aschim Hovland

Side 12

Babysang i soknet

Side 14

Vi vil være en grønn menighet

Side 15

Bare barnemat

Side 16

Stille kvelder i Trefoldighetskirken

Side 17

Fastetid i soknet

Side 18

Faste aktiviteter i soknet

Side 19

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Etter åpenbaringstiden, så følger fastetiden

Den norske Kirke, Kirkerådet

Tiden mellom jul og faste kalles i kirkeåret *åpenbaringstiden*. Den innledes på Kristi åpenbaringsdag, som samtidig markerer avslutningen av juletiden. I åpenbaringstiden brukes grønn som liturgisk farge. I år var åpenbaringsdagen søndag den 7. januar.

Åpenbaringsdagen, epifania, ble feiret allerede meget tidlig, for å understreke Jesu guddommelige opphav fra begynnelsen av. Jesu fødsel og flere andre motiver gikk inn i denne festen, både Jesu dåp og vismennenes hyllest av Jesus.

Etter at 25. desember ble etablert som dagen for Jesu fødsel, ble feiringen av vismennene dominerende på åpenbaringsdagen. Derfor er denne dagen populært blitt kalt «hellige tre kongers dag». Festen for Jesu dåp ble lagt til søndagen etter, 2. søndag i åpenbaringstiden. Et annet tema som fra gammelt av var knyttet til at Jesus åpenbarer hvem han er, var vunderet i Kana. Markeringen av dette underet ble lagt til den påfølgende søndagen, 3. søndag i åpenbaringstiden.

Åpenbaringstiden er ellers, som navnet sier, knyttet til tekster som viser forskjellige sider ved hvem Jesus er. I vår kirke er det blitt vanlig å knytte denne tiden spesielt til temaet misjon.

Faste - en tid for stillhet

Fastetiden varer i 40 dager, fra askeonsdag til og med påskeaften – minus søndagene, som ikke er fastedager. I tillegg regnes førfastesøndagen, Fastelavn, med til fastetiden. I år er fastelavnssøndag den 11. februar. Tre dager etter fastelavnssøndag kommer askeonsdag, den første dagen i fastetiden. I år er det den 14. februar. Mellom de to siste datoene ligger blåmandag (i år den 12. februar) og feitetirsdag (i år den 13. februar).

I tidligere tider ble budet om å faste, det vil si avstå fra mat og drikke, tatt bokstavelig. Helt fram til 1800-tallet fulgte mange fastetradisjoner her i landet. I vår tid er fasten først og fremst en tid for stillhet og meditasjon, som forberedelse til påkehøytiden.

Faste og bønn

Søndagstekstene i fastetiden henger sammen med fastens historiske opprinnelse. De første søndagene handler tekstene om Jesu kamp og seier over djevelen og det onde. Ved midtfaste handler teksten om brødunderet. Så følger pasjonstiden når bibeltekstene går over til å handle om lidelseshistorien. Alle disse tekstene har sammenheng med fastens opprinnelse som en forberedelsestid for dem som skulle døpes påskenatt. De skulle leve i faste og bønn i innføringsperioden, og skikken med faste og bønn ble etter hvert overtatt av hele kirken.

«Husk, menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv. Gjør bot så du kan ha evig liv.»

Askeonsdag

En annen skikk som også oppstod tidlig i kirkens historie, var at de som hadde gjort seg skyldig i en grov synd som krevde offentlig bot, startet sin botsperiode på onsdagen før første søndag i fasten. Slik oppstod askeonsdag. Synderne kledde seg i botsklær, og ble overstrødd med aske,

mens biskopen sa til dem: «Husk, menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv. Gjør bot så du kan ha evig liv.» Deretter ble de som gjorde bot drevet ut av kirken, slik Adam og Eva ble drevet ut av paradiset. De ble tatt opp igjen i fellesskapet på skjærtorsdag.

Det har skjedd mye med botspraksisen i kirken siden den gang. Det skyldes ikke bare at det var en svært streng og stigmatiserende praksis, men det er blitt en sterkere forståelse i kirken av at vi alle trenger å gjøre bot hver dag. Ikke minst gjelder det i luthersk sammenheng. Luther selv la stor vekt på den daglige omvendelsen (boten) som en fortsettelse av dåpen. Midt oppe i dette finner vi altså blåmandag og feitetirsdag. Hva er dette?

Blåmandag og feitetirsdag

Under fasten ble mange altere i katolske kirker dekket med blå kleder, fordi det var så dyrt med lilla, som er fastens egentlige farge. Søndagen før fasten (fastelavnssøndag) ble feiret med en stor fest. Dagen etter var dermed ganske tung for de festglade kirkegjengerne. Dette ble derfor kalt blåmandag.

Den neste dagen (feitetirsdag) var i gammel tid igjen en festdag. Nå gjaldt det å få i seg mest mulig fet mat før den lange fastetiden.

I år begynner fastetiden den 11. februar, som er fastelavnssøndag.

Blir stolt av det hun ser i menighetene

**Biskop Kari Veiteberg trenger næringen som gudstjenestefei-
ringen gir. Etter noen måneder i ny jobb merker hun også at
hun trenger mer søvn.**

Tekst og foto Johannes Ek Reindal

- Alt er nytt det første semesteret i ny jobb, sier hun og rufser litt i krøllene.

Biskop Kari Veiteberg medgir at det er hektisk.

- Det handler om å være ny på jobb, sånn skal det være. Det surrer og går i hodet hele tiden, men jeg sover godt om natta. Jeg har også begynt å sove middag, ler hun.

Første kvinne

17. desember i fjor ble Kari Veiteberg vigslet til biskop i Oslo. Den første kvinne og nummer 32 i rekken av biskoper siden reformasjonen. Hun har sagt ja til å stille i nominasjonsprosesser tidligere, men i Oslo holdt det altså helt frem. Veiteberg sier hun har sa ja fordi hun mener hun har en kompetanse som kan være nyttig for kirken.

Hennes bakgrunn i Kirkens Bymisjon har vært viktig i å forme hennes diakonale engasjement, hennes blikk for at

alle mennesker er ikke bare det du ser. Det gjelder ikke bare på gata i sentrum, men også i villastrøk, drabantblokker og i marka. I Asker, som på Holmlia. I domkirkeprostiet, som i Lommedalen.

Vestlending

Kari Veiteberg er 56 år og er oppvokst på Stord. Men hun er tydelig på at det ikke betyr at hun besitter spisskompetanse på fising og båtliv. Foreldrene hennes var lærere, far var fra Jølster, mor fra Hallingdal. Veiteberg begynte først å studere teologi på Menighetsfakultetet, men endte opp med å fullføre studi-

ene på Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo.

Hun har vært bymisjonsprest i Oslo og Bergen. Hun har vært studielektor ved Liturgisk senter, faglærer i liturgikk og hatt prestejobber i Gildeskål, Tempe og Oslo.

Prostirunde

Noe av det første den nye biskopen gjorde, var å besøke alle prostiene. Det er hun glad for. Der har hun forkynt over Jesus og kvinnen ved brønnen. Hun har løftet frem Frivillighetsåret i Oslo bispedømme og pekt på viktigheten av å føle seg sett og akseptert.

-Hvilke inntrykk sitter du med etter å ha besøkt prostiene?

- At folk er veldig på. "Her er vi! Dette er oss". Mange er stolte over og glade i bydelene sine.

Samtidig tenker de på tvers, de samarbeider om for eksempel konfirmantarbeidet. Det er spennende.

Biskopen tenker litt.

- Samtidig slår det meg at det er store forskjeller. Ikke nødvendigvis langs akse øst – vest, men i bydeler som vokser frem, i bydeler der folk bor kun en kort periode. Jeg har også blitt veldig var for å si at en bydel er sånn eller sånn med tanke på velstand. Det bor rike og fattige, folk som bor alene og i storhusholdning på alle kanter og hjørner av bispedømmet.

Tett på livet

Hun ser også en kirke, et menighetsliv som er opptatt av å jobbe for gode nabolag for alle som bor i området.

**- Menigheten er et vi -
alle vi som bor der.**

-Det har slått meg hvor tett på livet til folk medarbeiderne i menighetene er. Det er mange som er ute, nær der livene leves. Kontorpultene slites lite. Det er jeg veldig stolt av.

-Oslo bispedømme består jo av mer enn en by. Det er også bygder. Hvilke tanker gjør du deg rundt det? Biskop for både bygd og by?

-Nå har jeg vært i alle prosti, og runden rundt i Asker og Bærum, med fjell og kyst, vakre hager og hus, blokker og lysfabrikk legger jeg i hjertet. Jeg er stolt av å være by og bygdebybiskop!

Gudstjeneste er næring

Kari Veiteberg har en doktorgrad i hvordan feire gudstjeneste. Det må da bety at hun er svært glad i og opptatt av nettopp dette felleskapet. Det er hun.

- Jeg trenger næringen som gudstjenesten gir. Spesielt nattverdfellesskapet. Det søker jeg meg hele tiden inn til, det blir jeg hele tiden sendt ut fra. Jeg trenger rytmen fra gudstjenesten i livet, den rytmen som gjør at jeg av og til går til side. Der får jeg hvile og styrke, sier hun.

Siden hun har forsket på gudstjenesten, er hun klar på at det kan være vel så fint å ta del i en salme, en bønn, lytte til orgelet eller flygelet, som å lytte til ordene.

- Det har gjort at jeg alltid finner noe.

- Et godt sted å være

- Hva er menighet for deg?

- Det er stort. Menighet er ikke et uskyl-dig ord. For noen er det de som sitter i gudstjenesten på søndagen. Andre sier det er alle som bor i soknet. Det er viktig å ha alle disse tankene i hodet samtidig. Både å skape glede hos de som møter opp jevnt og trutt og at de tenker at "nå er det oss. Her skal det være godt å være".

- Samtidig må vi tenke at hele bydelen skal være et godt sted å være. Menigheten er et vi, alle vi som bor der. Vi må prøve å unngå "oss og de", sier Kari Veiteberg.

Fem år i ledelse og tro tjeneste

Tekst: Redaktør Anders Smith

Foto: Seniorsenteret

Jeg har fått et tips: ta en prat med hun som er leder for St. Hanshaugen seniorsenter i Lovisenberggaten! Der borte skjer det mye fint!

Og jeg gjør som jeg blir bedt om. Ringer og gjør avtale med leder, Jorid Tharaldsen, og møter henne en tidlig morgenstund etter et kraftig snøfall dagen før. Må forsere meg over brøytekanter og sørpete fortau. Men inne er det lunt og varmt, og det går ikke lange stunden før kaffekoppen står på bordet. Vi setter oss. Jorid, som jeg har truffet mange ganger tidligere, ser opplagt og kvikk ut, ung eller i hvert fall så ungdommelige at jeg tør spørre om alderen. Seksti, sier hun. Ser ikke slik ut, tenker jeg. Men: ungdommen nå til dags!

Jorid begynte i 2013 på det som den gang het St. Hanshaugen eldresenter. Hun etterfulgte Inger Grødum som ledet senteret i mange år. – I dag snakker vi ikke om eldre lenger, sier Jorid. Nå er det bare seniorer. Det var brukerrådet som nå ville at det skulle hele seniorsenter. Derfor: St. Hanshaugen seniorsenter. Og ikke før er vi i gang med samtalen, så kommer seniorenne gående, i hvert fall de mest morgenfriske, og setter seg pent og pyntelig ved bordene med en kopp kaffe og en avis eller en bok og med lun prat seg imellom. Det ser like naturlig og hverdagslig ut som folk som går på bussen på vei til jobben en tidlig morgenstund.

Viktig møtested - og det for alle

St. Hanshaugen seniorsenter er et møtested for eldre mennesker, unnskyld: seniorer, som drives i regi av Kir-

kens bymisjon. Her møtes seniorenne, og her er det mange frivillige som også deltar.

– Er det er skarpt skille mellom brukerne og de frivillige?

– Både ja og nei, sier Jorid. – Men felles for dem er at alle kan møtes her. Og det er til gjensidig glede og nytte, sier hun og bedyrer at de ikke legger ikke skjul på at senteret har en klar kristen diakonal forankring.

– For å understreke dette ytterligere, kan vi også si at dette dreier seg om diakoni i praksis. Vi er jo nesten på diakonal grunn. Jeg tenker på det som Diakonissehuset Lovisenberg i alle år har stått for.

JUBILANT: Jorid Tharaldsen har 5-årsjubileum som leder for St. Hanshaugen eldresenter på Lovisenberg.

"Primært er senteret for de som er 60+, men ingen blir spurt om legitimasjon"

De frivillige springer ut fra Frivillighetssentralen i bydel St. Hanshaugen. Den ligger i Louises gate 30. I sin tid var det på tale å slå sammen eldresenteret med frivillighetssentralen, men det ble det ikke noe av.

– Det at Kirkens bymisjon står som driftsansvarlig, bidrar det til å gi senteret en bestemt profil? Er det slik at senteret først og fremst er en varmetue for slitne eldre, kanskje bostedsløse og med rusmiddel-bakgrunn?

– Nei, på ingen måte, understreker Jorid. De som setter seg ved bordene ser da også alle ut som de kommer fra «møblerte hjem».

– Dette er et møtested for alle, «folk er folk», et bidrag for å sikre en god og verdig tilværelse for eldre i strøket. I tillegg til kafédrift, har vi det vi kaller et seniorakademi hver onsdag. Her kommer det folk utenfra og holder et kåseri eller et innlegg om et eller annet tema. Andre dager i uken har vi andre aktiviteter: på tirsdagene er det fysisk aktivitet og yoga. På onsdagene har vi, utenom seniorakademiet, balanse- og styrketrening. På torsdagene er det Taiji, sittetrening og Mensendieck. Og her i kaféen er det ofte allsang. Enkelte kvelder er det en gruppe som får i stand Glad-jazz. Ikke alt finner sted i kafélokalet. Vi holder til vegg i vegg med menighetslokaler. Dette ble nøye planlagt da huset som vi er i, stod ferdig i 1991. Vi leier flotte møtelokaler av menigheten: vi har en indre dør fra våre lokaler og over til menigheten. Ja, samarbeidet med menigheten er så nært at det er vi som står for renholdet i menighetslokalene.

Sterkt samarbeid og frivillighet

Våre egne lokaler stiller vi gjerne til disposisjon for andre på kveldstid. De som ikke har en selvstendig økonomi eller støtte fra Oslo kommune, tar vi ingen betaling av. Det gjelder f. eks. det lokale historielaget. Det har vært mange fine stunder med lokalhistorisk innhold her. Andre representerer en organisasjon og er i stand til å betale for bruken.

– Kafédriften vår omfatter også middagsservering hver dag mandag til fredag samt annenhver søndag. Det kommer gjerne 18 – 20 mennesker til middag hver gang samt at vi kjører ut varm middag til hjemmeboende eldre i bydelen. Vi har eget kjøkkenpersonale, sier hun.

– I tillegg får vi hjelp av folk fra frivillighetssentralen. De rekrutterer og «klargjør» frivillige til oss. Vi samarbeider også med Barneverntjenesten i bydelen, som har ansvar for enslige, mindreårige asylsøkere..

– Vårt bidrag er at hos oss kommer noen av våre aktive, engasjerte seniorer som frivillige og står for leksehjelp til ungdommene. Seniorer har mange ressurser som ungdommene har stor glede og nytte av. Leksehjelpen avsluttes med middag. Som «motytelse» hjelper ungdommene til middagsservering annenhver søndag.

KJØKKENET: Lene og Aura sørger for søndagsmiddag til gjestene.

LEKSEHJELP:
Aktive, engasjerte seniorer står for leksehjelp til ungdom som har stor glede og nytte av det.

Ønsker besøkstjeneste som før

Redaktøren spør litt nærmere om forholdet til menigheten.

– Vi føler nok at menigheten er kommet litt mer på avstand etter at stormenigheten ble etablert for noen år siden, sier Jorid. Vi har liksom ikke

lenger den daglige kontakten mellom oss og frivillige eller ansatte i menigheten, sier Jorid.

– Dessuten skulle jeg ønske at menigheten fikk i stand en besøkstjeneste igjen. Det er virkelig noe som trengs her i området.

– *Og så må jeg spørre deg om noe: Hva kaller dere brukerne av seniorsenteret? Er de medlemmer, eller?*

– Nei, vi bruker betegnelsen gjester.

– *Er det noen aldersgrense for å bli gjest?*

– Primært er senteret for de som er 60+, men ingen blir spurt om legitimasjon.

– *Kan hvem som helst være gjest, eller er det bare personer som bor i bydelen/strøket?*

– De aller fleste bor i bydelen. Vi vet at noen få bor i andre bydeler, og det er helt greit. Og så er det sikkert noen av bydelens seniorer som bruker andre sentre, også. De velger det beste fra flere steder.

– *Koster det noe å være gjest/bruker (utenom det man betaler for mat og drikke)?*

– Det koster litt for kurs, trening og aktiviteter.

Vil du vite mer?

Og Jorid ber meg skrive og si at dersom du ønsker å vite mer om seniorsenteret, eller kanskje du vil være frivillig medarbeider, så oppsøk senteret i Lovisenberggata 4E. Her er det mange muligheter for deltagelse og engasjement.

Redaktøren vet at Jorid har påtatt seg å «reklamere» litt for Menighetsbladet. Dette består i at hun printer ut et eksemplar av hvert nummer som de besøkende kan titte på. Og ikke nok med det: hun påtar seg også å trykke ut et eksemplar til besøkende som ønsker å få med sitt eget eksemplar hjem. – Det er vi i menigheten veldig glad for, sier redaktøren!

Redaktøren takker pent for et hyggelig møte og en god prat og ønsker Jorid og de andre på seniorsenteret lykke til med det videre arbeidet til beste for bydelens eldr... *seniorer!*

KIRKENS NØDHJELPS FASTEAKSJON 2018

Ja, vi elsker dette vannet!

VIL DU VÆRE BØSSEBÆRER?

**Fasteaksjon i
Sentrum og St Hanshaugen menighet (SSH)
19. mars kl. 17-20**

Møt opp i Gamle Aker kirkesenter,
Akersbakken 30.

Program: Informasjon, suppe, innsamling, opptelling, kaffe og kakao

Påmelding:

Målfrid Finnseth: mf826@kirken.no

Virve Tynnemark: vt242@kirken.no

KIRKENS NØDHJELPS FASTEAKSJON 2018

Ja, vi elsker dette vannet!

Nyansatt i menigheten:

Brenner for barne- og ungdomsarbeid

**Kristian Hovland Aschim er nyutdannet tros-
opplærer, men har allerede lang fartstid
innenfor kirken.**

Av Ida Gilbert

Kristian Aschim Hovland kommer rett fra Menighetsfakultetet til jobben i Sentrum og St. Hanshaugen sokn.

Han er oppvokst i Enebakk, men flyttet til Oslo for å studere og jobbe etter videregående.

- *Velkommen til menigheten som ny trosopplærer!*

- Takk for det! Ja, jeg skal være trosopplæringsleder og menighetsarbeider med fokus på barne- og ungdomsdiakoni. Jeg ser fram til å bli ordentlig kjent med barna og ungdommene i bydelen!

Kirkelig bevandret

Kristian har en bachelorgrad i *Ungdom, Kultur og Tro* fra Menighetsfakultetet.

- Jeg har i tillegg studert litt diakoni, samt idehistorie ved UiO. På videregående gikk jeg på kunstlinjen.

Rett fra Menighetsfakultetet, joda. Men lista over jobber og verv i tilknytning til Den norske kirke er så lang at den neste ikke får plass på CV-en. Hør nå bare her:

Han har jobbet frivillig som ungdomsleder i konfirmantarbeid, ungdomleder på Korsvei-festivalen, og sittet i styret for "Tenkorsvei". Han har sittet i Gudstjenesteutvalget på MF og Ungdomsarbeid.no.

Kristian avtjente Siviltjenesten ved Bymisjonssenteret Tøyenkirka, han har vært ansatt som kateketassistent for å drive med konfirmantundervisning. Attpåtil har han vært kirketjener i Langhus kirke.

Travle ungdommer

Og det stopper heller ikke der:

- Jeg har jobbet frivillig i Kafé Q, Domkirkens diakonale ungdomskafé. Det er et veldig godt tiltak for ungdom på mandager.

- *Hvordan har møtet med ungdommene her i soknet vært så langt da?*

- Det har vært morsomt. Det er mange ungdommer i soknet, men de engasjerer seg i så mye. Det betyr at de ikke kan forplikte seg over en lengre periode.

- *De har mye å gjøre for å si det sånn?*

- Lederne våre har full timeplan utenfor skolen, samtidig som de vil gjøre det bra på skolen. Så de har mange baller i luften, men de er veldig engasjerte i det de holder på med. Det er bra for oss!

Ta med babyen og syng inn våren!

Hver tirsdag trommer kateket, Ragnhild Telhaug, i gang babysang og lek i Akersbakken 30. Her møter du andre foreldre med babyer i samme alder som din egen.

Tekst og foto: Ida Gilbert

Sima, Marte og Anette har med hver sin baby denne tirsdag formiddagen i januar. Ungene ris-ter på rytmeegg og griper etter boblene Ragnhild blåser inn i den syngende ringen.

- Det er så bra at det skjer noe, og vi møter andre barn. Så synes babyen det er veldig gøy! sier Anette, mens babyen strekker seg etter rytmeegget.

Utenfor de store vinduene snør det, men her inne er det varmt. Kun et lite hulk høres innimel-lom, ellers så er det smil og nysgjerrige blick som fyller ringen. Litt grining i protest blir det først når de tar pause for å drikke kaffe og spise litt.

Kontaktpunkt

- Er du mamma eller pappa i permisjon er babysang en fin aktivitet. Her møter du andre for-eldre i nærmiljøet og vi synger, traller og bruker både stemmen og kroppen - hele instrumen-tet vårt, sier leder for babysangen, Ragnhild Telhaug.

Etter hver sangstund er det enkel servering, og foreldre med babyer er velkommen til å være igjen og prate og leke. [Mer informasjon finner du ved å klikke her!](#)

GØY: Under babysangen skjer det så mye spennende at ikke en eneste av småfolket finner det nødvendig å protestere ved gråt.

Grønt fokus i menigheten

I de to siste numrene av Menighetsbladet for 2017 hadde vi omtaler av «Vår grønne menighet». Diaconi- og frivillighetsutvalget i menigheten (DFU) ønsker å ha stoff om dette med i hvert menighetsblad, i et «grønt hjørne», i tiden som kommer. DFU er i ferd med å etablere en «grønn gruppe» som sannsynligvis vil fungere som en redaksjon av stoff vedrørende dette temaet. I mellomtiden, inntil «grønn gruppe» er klar, har redaktøren gleden av å gjengi en artikkel som jeg nylig kom over på nettstedet forskning.no.

Det som står i denne artikkelen, vil være aktuelt både for oss som menighet og som privatpersoner eller på jobben. Vi har ikke anledning til å gjengi hele artikkelen her. Vi begrenser oss derfor til innledning, men dere som leser dette, kan klikke på den oppgitte lenken på slutten av artikkelen. Da kan dere lese alt sammen. Lenken gir også adgang til fire andre artikler som har beslektede temaer.

Derfor bør du skru av korken på tuben før du kaster den

Metallet fra resirkulerte smøreosttuber blir mye renere dersom tuben smeltes uten plastkorken. *(Steinar Brandslet, journalist i Gemini.no, NTNU)*

Flammene i laboratoriet står høyt i det smøreosttubene legges ned i smeltet aluminium. Her utfører forskerne et eksperiment som kanskje kan lede til bedre metoder for å resirkulere metall fra emballasje. Tuber med smøreost, kaviar eller majones er som regel laget av aluminium. Dette metallet kan resirkuleres, men det byr på enkelte problemer. Om tubene skal smeltes, blir metallet forurenset av lakken, plasten i korken og den gjenværende maten i tuben som du enten ikke greide eller ikke ville presse ut.

Så hvordan får du best mulig resultat når du skal resirkulere smøreosttuber? Er det i det hele tatt verdt å resirkulere dem? Dette forsøker folk ved Sintef og NTNU å finne ut av.

Se hele artikkelen ved å klippe ut lenken og lime den inn i adressefeltet i nettleser: <https://forskning.no/2018/01/sa-vanskelig-er-det-resirkulere-smoreosttuber/produisert-og-finansiert-av/ntnu>

Redaktøren

BARE BARNEMAT

ANNENHVER TIRSDAG | KL 16.30
KR. 50,- PR.VOKSNE | BARN GRATIS

SAMLINGER VÅREN 2017:
JANUAR: Tirsdag 17. og 31.
FEBRUAR: Tirsdag 14. og 28.
MARS: Tirsdag 14. og 28.
APRIL: Tirsdag 25.
MAI: Tirsdag 9. og 23.
JUNI: Tirsdag 6.

BARE BARNEMAT er et fint møtested for barn og voksne på Lovisenberg og i området rundt. Maten er hjemmelaget og måltidet er en fin ramme rundt fellesskap på kryss og tvers av nabolag. Barna får et godt nettverk i lokal-samfunnet og for alle er det ganske deilig å komme til dekket bord!

DERE FINNER OSS I **MENIGHETSHUSET**
LOVISENBERGGATEN 4

STILLE KVELDER

i Trefoldighetskirken VÅR 2018
kl 18:30 - ca 20:00

Et møtested for stillhet, refleksjon og bønn
Inn for landing – Undervisning – Stille tid – Praksis

Onsdag 11. april

«Om å følge Den oppstandne
i barmhjertighet og rettferdighet»

Domprost i Oslo domkirke,
Anne-May Grasaas,
fortsetter å dele tanker om det å følge Kristus i vår liv og i vår verden.

Onsdag 9. mai

«I gode og onde dager
- tidebønn som bærekraft»

Pål Bratbak, sokneprest i
St Olav katolske kirke,
innleder om tidebønnslivets
hva og hvorfor.

Du er velkommen til
Onsdagsmessen kl 17:30-18:00
Enkel kirkekaffe i forkant av Stille kveld!

Ønsker du samtale med prest?

Sjelesorg,
Åndelig veiledning
- individuelt eller i gruppe,
Spørsmål om liv og tro,
trosopplæring og Skriftemål.

Kontaktpersoner:
Virve Tynnemark, diakon, vt242@kirken.no
Målfrid Finnseth, diakonimedarbeider mf826@kirken.no

www.kirken.no/ssh

Fastetid i soknet

Retreat i fastetiden

Lovisenberg gjestehus

Torsdag 1, 8, 15. og 22. mars

Kl. 18:45 - 21:00

Påmelding til:

retreat@lovisenberg.no

Tlf: 22358300

www.kirken.no/ssh

LOVISENBERG KIRKE

TORSDAGER kl. 18:00

Fastegudstjenester

22. februar

1. mars

8. mars

15. mars

22. mars

Faste aktiviteter i soknet

Bare Barnemat: Annenhver tirsdag kl. 16:30 – 19:00 i Lovisenberg menighetshus. For foreldre med barn i alderen 0 - 12 år. Middag, lek og hobbyaktivitet, dessert og avslutning. Pris: voksne kr 50, barn gratis. Bare Barnemat, våren 2017: 17. januar, 31. januar, 14. februar, 28. februar, 14. mars, 28. mars, 11. april, 25. april, 23. mai og 6. juni.

Babysang – siste gang 22. juni, oppstart 17. august: Torsdager kl. 11:00: For babyer under 8 måneder. 13:00: For babyer over 8 måneder. Akersbakken 30.

Småbarnssang - siste gang 15. juni, oppstart 24. august: Torsdager kl. 16:30 – 18:00 i Akersbakken 30. For barn opp til 4-5 år. Vi spiser sammen, før vi synger og leker. Avslutning kl. 18:00.

Oslo 32 KFUK-KFUM-speidere Torsdag kl. 18:00 – 19:30 i Markus menighetshus, Schwensens gate 15. For barn i skolepliktig alder.

Trefoldighet jentekor: Torsdager kl. 16:30 - 19:00 i Trefoldighetskirken. Vi trenger sangere! Prøvesang for jenter i alderen 9-20 år. Ta kontakt på e-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Klubben 10 -14: Tirsdager kl. 17:30 – 19:45 i Stallen, Akersbakken 30. Spill, sosialt samvær og litt mat. Kvelden avsluttes med fortelling fra Bibelen.

Kafé treffpunkt: Tirsdager kl. 12:00 - 14:00 i Markus menighetshus. Treff for alle hvor inntekt for salg av kaffe og kaker går til menighetens misjonsprosjekt med sosialt arbeid på Madagaskar.

Åpen kirke – «Ta tiden tilbake» Tirsdager kl. 16:00 – 18:00 i Trefoldighetskirken. Et sted for stillhet, ettertanke, bønn og lystenning. Kl. 17:00 Tidebønn «Ved arbeidsdagen slutt» i sidekapellet.

Fristedet: Første onsdag i måneden kl. 18:00 i Lovisenberg kirke, måltid kl. 17:00 på Diakonissehuset i Mor Guldberg-stuen. Fristedet er en kveld med refleksjon, ettertanke og musikk.

Markus/St. Hanshaugen misjonsforening: Første onsdag i månedene september, oktober, november og april, mai, juni kl. 11:30 i Markus menighetshus.

Andakt Torsdager kl. 11:30 i Cathinka Guldberg-senteret.

Værestedet: Fredager (nytt!) kl. 16:30 – 19.00 i Trefoldighetskirken. Aldersgrense 18 år. Tilbudet er spesielt rettet mot bostedsløse og personer med rus- og/eller psykiatriproblemer i Oslo sentrum.

Pilegrimscenter Oslo: Senteret er åpent alle virkedager kl. 09:30 - 15:00.
Besøksadresse: Akersbakken 30.

Åpen kirke i Gamle Aker kirke Torsdager kl. 16:00 – 18:00.
Velkommen til lystenning, bønn, refleksjon og stillhet.

[Klikk her og besøk soknets nettside for å se alle aktiviteter](#)

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Kirkene:

Lovisenberg kirke: Lovisenberggata 4
Gamle Aker kirke: Akersbakken 26
Trefoldighetskirken: Akersgata 60
Domkirken: Karl Johans gate 11

Soknet på nett:

www.kirken.no/ssh

Facebook: www.facebook.com/sentrumogst.hanshaugensokn

Trefoldighetskirken: www.facebook.com/Trefoldighet

Trosopplæringen på St. Hanshaugen: www.facebook.com/groups/1419571511651450/

Instagram: <https://www.instagram.com/sentrumogsthanshaugensokn/>

Les Marta A. Ims prekener her: www.martaspredikningar.blogspot.no/

Menighetskontoret:

Akersbakken 30, 0172 Oslo.

E-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Telefon: 23 62 91 20

Telefon- og besøkstid: tirsdag og torsdag mellom kl. 10:00 - 12:00 og 13:00 - 15:00

Menighetsrådets leder: Kari Haaland Osberg.

Menighetsbladet:

Redaktør: Anders Smith (ande-smi@online.no)

Ansvarlig for grafikk og nyhetsformidling: Ida Gilbert (ig663@kirken.no)

Menighetsbladet utgis kun i elektronisk form (i PDF-format).

Gratis e-post abonnement kan bestilles hos Ida Gilbert (ig663@kirken.no). MERK: "Menighetsblad"

Enkelte institusjoner kan også skrive ut bladet på papir og gi det til folk som ikke kan motta bladet elektronisk selv.

Det gjelder f. eks. St. Hanshaugen eldresenter,
Lovisenberggt. 4E og Omsorg pluss, Lovisenberggt. 5.

